SUOSITUKSET

KOMISSION SUOSITUS (EU) 2021/1222,

annettu 20 päivänä heinäkuuta 2021,

rannikkovartiostotoimintoja koskevan eurooppalaisen yhteistyön käsikirjasta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 292 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan kalastuksenvalvontavirastosta 19 päivänä maaliskuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/473 ([1]) ja erityisesti sen 8 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta 27 päivänä kesäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1406/2002 ([2]) ja erityisesti sen 2 b artiklan,

ottaa huomioon eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta sekä asetusten (EU) N:o 1052/2013 ja (EU) 2016/1624 kumoamisesta 13 päivänä marraskuuta 2019 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/1896 ([3]) ja erityisesti sen 69 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Edellä mainittujen kolmen EU:n viraston perustamisasetusten mainittujen artiklojen mukaisesti komissio antaa tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, Euroopan kalastuksenvalvontaviraston (EFCA), Euroopan meriturvallisuusviraston (EMSA) ja Euroopan raja- ja merivartioviraston (Frontex) kanssa saataville rannikkovartiostotoimintojen eurooppalaista yhteistyötä koskevan käsikirjan, jäljempänä 'käsikirja'. Käsikirja sisältää ohjeita, suosituksia ja parhaita käytäntöjä tietojenvaihtoa varten.

(2) Asianomaiset kolme virastoa tekevät tiivistä yhteistyötä virastojen keskinäisen yhteistyön puitteissa ([4]) säädöstensä mukaisesti ja Euroopan komission suoralla tuella. Ne antavat tehostettua tukea ja apua kansallisille viranomaisille, jotka hoitavat rannikkovartiostotoimintoja kansallisella ja EU:n tasolla ja tapauksen mukaan myös kansainvälisellä tasolla.

(3) Euroopan komissio antoi näiden kolmen viraston tehtäväksi laatia käsikirja tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa.

(4) Neuvoston 26 päivänä kesäkuuta 2018 hyväksymässä tarkistetussa Euroopan unionin merellisen turvallisuusstrategian toimintasuunnitelmassa ([5]) muistutetaan, että on tärkeää puuttua merellisen turvallisuuden rannikkovartiostoon liittyviin näkökohtiin edistämällä rannikkovartiotehtäviä suorittavien siviili- ja sotilastoimijoiden välistä synergiaa. Suunnitelmassa kannustetaan EFCAa, EMSAa ja Frontexia syventämään edelleen virastojen välistä yhteistyötä tällä alalla.

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

1. Tässä suosituksessa vahvistetaan käsikirja, joka on tarkoitettu käytännön oppaaksi EU:n siviili- ja sotilasviranomaisille rannikkovartiostotoimintojen hoitamisessa sekä helpottamaan niiden välistä tiivistä rajatylittävää ja monialaista yhteistyötä.

([1]) EUVL L 83, 25.3.2019, s. 18.
([2]) EYVL L 208, 5.8.2002, s. 1.
([3]) EUVL L 295, 14.11.2019, s. 1.
([4]) Kyseessä olevat kolme virastoa ovat kehittäneet yhdessä EFCAn, EMSAn ja Frontexin kolmikantaisen työjärjestelyn, jonka niiden hallintoelimet ovat hyväksyneet. Se tuli voimaan maaliskuussa 2017, ja voimassaoloa jatkettiin maaliskuussa 2021.
([5]) https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-10494-2018-INIT/fi/pdf

2. Käsikirjassa esitetään läpinäkyvä kooste palveluista ja tiedoista, joita on saatavilla asianomaisten kolmen viraston välityksellä. Se auttaa luomaan synergioita ja välttämään päällekkäisyyksiä ja/tai toistoa jäsenvaltioiden ja virastojen välisessä yhteistyössä ja siten tuottamaan mittakaavaetuja.

3. Käsikirjassa keskitytään virastojen viiteen keskinäisen yhteistyön alaan: tietojen jakaminen: valvonta- ja viestintäpalvelut; valmiuksien kehittäminen; riskianalyysi ja kapasiteetin jakaminen. Käsikirja rajoittuu pääasiassa monialaisiin aiheisiin ja kattaa EU:n jäsenvaltiot ja Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) valtiot.

4. Käsikirjan pääasiallisia loppukäyttäjiä ovat kunkin rannikkovartiostotoiminnon kansalliset viranomaiset kussakin jäsenvaltiossa. Käsikirjan tarkoituksena on tukea toiminnan suunnittelusta ja koordinoinnista vastaavia kansallisia viranomaisia, joiden on tarpeen tietää ja ymmärtää, miten yhteistyökumppanit on organisoitu ja mitä palveluja ja yhteistyötä ne tarjoavat.

5. Tietojen vaihdon osalta noudatetaan täysin sovittuja oikeuksia saada tietoja ja tiedustelutietoja erilaisten mekanismien kautta joko manuaalisesti tai automatisoitujen prosessien/järjestelmien kautta. Se toteutetaan virastojen oikeudellisen kehyksen ja perusoikeuksien, myös tietosuojavaatimusten, mukaisesti.

6. Käsikirjalla ei pidä luoda uusia oikeuksia tai velvollisuuksia rannikkovartiostotoiminnoista vastaaville kansallisille viranomaisille eikä antaa tulkintaohjeita olemassa olevista tehtävistä, säännöistä ja vastuualueista. Käsikirjan ei pidä vaikuttaa jäsenvaltioiden tai virastojen oikeudellisiin velvoitteisiin, eikä sitä saa käyttää sidosryhmien pyrkimysten edistämiseen.

7. Käsikirjaa täydennetään muun muassa seuraavilla käytännön tiedoilla: a) luettelot palveluista, tuotteista, koulutuksesta, parhaita käytäntöjä koskevista ohjeista ja ohjekirjoista kaikissa virastojen keskinäisissä toimissa, joilla tuetaan rannikkovartiostotoimintoja jäsenvaltioissa; b) alueelliset/kansainväliset/kansalliset/kahdenväliset/monenväliset yhteistyöpuitteet ja c) maakohtaiset tietosivut, joissa annetaan yksityiskohtaista tietoa rannikkovartiostotoimintojen rakenteesta ja organisoinnista EU:n jäsenvaltioissa ja EFTA-valtioissa.

8. Asianomaisten kolmen viraston olisi pidettävä nämä käytännön tiedot ajan tasalla kansallisten viranomaisten maakohtaisiin tietosivuihin antamat tiedot huomioon ottaen. Ne esitetään verkkoalustalla, jota EFCA pitää yllä tiiviissä yhteistyössä kahden muun viraston ja komission kanssa.

9. Jäsenvaltioiden olisi noudatettava käsikirjaan sisältyviä tietojenvaihtoa koskevia ohjeita, suosituksia ja parhaita käytäntöjä ja tehtävä keskenään yhteistyötä maakohtaisten tietosivujen pitämiseksi ajan tasalla ilman kaksinkertaista raportointia, jos tiedot on jo annettu virastojen saataville.

10. Tämä suositus on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 2021.

Komission puolesta
Virginijus SINKEVIČIUS
Komission jäsen

LIITE

1. **JOHDANTO**

Euroopan unionissa on yli 300 siviili- ja sotilasviranomaista, jotka vastaavat rannikkovartiostotoiminnoista. On tarpeen varmistaa tiivis rajatylittävä ja monialainen ([1]) yhteistyö ja koordinointi näiden viranomaisten välillä päällekkäisyyksien ja toiston välttämiseksi ja synergioiden luomiseksi.

EU:ssa ja Euroopan talousalueella Euroopan kalastuksenvalvontavirasto (EFCA), Euroopan meriturvallisuusvirasto (EMSA) ja Euroopan raja- ja merivartiovirasto (Frontex) tukevat kansallisia viranomaisia rannikkovartiostotoimintojen suorittamisessa. Tämän tuen tarjoamiseksi kansallisella ja EU:n tasolla ja tarvittaessa kansainvälisellä tasolla jokaisen näiden kolmen viraston perustamisasetuksia muutettiin vuonna 2016 rannikkovartiostotoiminnoissa tehtävää eurooppalaista yhteistyötä koskevalla yhteisellä artiklalla ([2]). Yhteisessä artiklassa määritellään viisi yhteistyöalaa seuraavasti:

1) ”jakamalla, yhdistämällä ja analysoimalla tietoja, joita on saatavilla alusten ilmoitusjärjestelmissä ja muissa mainittujen virastojen ylläpitämissä tai niiden käytettävissä olevissa tietojärjestelmissä, niitä koskevien oikeusperustojen mukaisesti ja rajoittamatta jäsenvaltioiden omistusoikeutta tietoihin;

2) tarjoamalla uusimpaan teknologiaan perustuvia valvonta- ja viestintäpalveluja, mukaan lukien avaruus- ja maainfrastruktuuri sekä mille tahansa alustalle asennetut anturit;

3) kehittämällä valmiuksia suuntaviivoja ja suosituksia laatimalla ja parhaita käytäntöjä vahvistamalla sekä tarjoamalla henkilöstön koulutusta ja vaihtoa;

4) tehostamalla rannikkovartiostotoimintoja koskevaa tietojenvaihtoa ja yhteistyötä, myös analysoimalla operatiivisia haasteita ja kehittymässä olevia riskejä merialalla;

5) jakamalla valmiuksia suunnittelemalla ja panemalla täytäntöön monialaisia operaatioita sekä jakamalla voimavaroja ja muita valmiuksia, siltä osin kuin mainitut virastot koordinoivat näitä toimia ja niihin on saatu asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten suostumus.”

Rannikkovartiostotoiminnoissa tehtävää eurooppalaista yhteistyötä koskevan käsikirjan laatimisesta säädettiin näiden kolmen viraston muutettujen perustamisasetusten yhteisessä artiklassa myös seuraavaa:

”Komissio laatii tiiviissä yhteistyössä jäsenvaltioiden, viraston, Euroopan raja- ja merivartioviraston sekä Euroopan kalastuksenvalvontaviraston kanssa rannikkovartiostotoiminnoissa tehtävää eurooppalaista yhteistyötä koskevan käsikirjan. Tämä käsikirja sisältää suuntaviivoja, suosituksia ja parhaita käytäntöjä tietojenvaihtoa varten. Komissio hyväksyy käsikirjan suosituksen muodossa.”

Käsikirjassa esitetään yhdessä asiakirjassa läpinäkyvä kooste palveluista ja tiedoista, joita on saatavilla mainittujen kolmen viraston välityksellä. Näin ollen se voi auttaa luomaan synergioita ja välttämään päällekkäisyyksiä ja/tai toistoa jäsenvaltioiden ja virastojen välisessä yhteistyössä.

2. **TAUSTA**

Euroopan komissio toi ajatuksen käsikirjasta esille ensimmäistä kertaa keskusteluasiakirjassa, joka esitettiin Espanjassa huhtikuussa 2018 pidetyssä ensimmäisessä vuotuisessa Euroopan rannikkovartiostotapahtumassa. Sen jälkeen jäsenvaltiot nimittivät kunkin viraston hallintoneuvoston kautta asiantuntijoita avustamaan käsikirjan laatimisessa. Samaan aikaan perustettiin pieni virastojen välinen työryhmä laatimaan ensimmäistä versiota.

Hanke käynnistettiin EMSAn 29. tammikuuta 2019 Lissabonissa järjestämässä aloitusseminaarissa, johon osallistui jäsenvaltioiden asiantuntijoita. Ennen seminaaria virastojen välinen työryhmä laati keskusteluasiakirjan, jonka komissio hyväksyi ja joka jaettiin osallistujille. Jäsenvaltiot ja Euroopan vapaakauppaliiton (EFTA) valtiot nimittivät 43 asiantuntijaa osallistumaan asiakirjan laadintaan. Seminaarissa komissiota edustivat muuttoliike- ja sisäasioiden pääosasto (DG HOME), meri- ja kalastusasioiden pääosasto (MARE) ja liikenteen ja liikkumisen pääosasto (MOVE).

([1]) ’Monialaisella’ tarkoitetaan, että on kyse rannikkovartiostotoiminnoista vähintään kahden Euroopan unionin viraston toimialalla (esimerkiksi kalastus ja rajavalvonta).

([2]) Asetuksen (EU) 2019/473 8 artiklan 3 kohta; asetuksen (EU) 2019/1896 69 artiklan 3 kohta; asetuksen (EY) N:o 1406/2002 (6 päivänä lokakuuta 2016 päivätyn konsolidoidun toisinnon) 2 b artiklan 3 kohta.

Keskusteluasiakirjassa ehdotettiin käsikirjaan kolmea pääasiallista osaa:

a) luettelot siitä, mitä palveluja, tuotteita, koulutusta, parhaita käytäntöjä koskevia ohjeita ja ohjekirjoja on saatavilla kaikista virastojen välisistä toimista, joilla tuetaan rannikkovartiostotoimintoja jäsenvaltioissa;

b) alueellisen yhteistyön puitteet; ja

c) maakohtaiset tietosivut, joissa annetaan yksityiskohtaisia tietoja rannikkovartiostotoimintojen rakenteesta ja organisoinnista.

Jäsenvaltioiden edustajat ja komissio kannattivat yleisesti tällaista lähestymistapaa käsikirjan sisältöön. Se muodosti perustan laadintaprosessille ja jatkuvalle vuoropuhelulle jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa.

2.1 **Käyttäjät**

Käsikirjan pääasiallisia loppukäyttäjiä ovat kunkin rannikkovartiostotoiminnon kansalliset viranomaiset kussakin jäsenvaltiossa. Käsikirjan tarkoituksena on tukea toiminnan suunnittelusta ja koordinoinnista vastaavia kansallisia viranomaisia, joiden on tarpeen tietää ja ymmärtää, miten yhteistyökumppanit on organisoitu ja mitä palveluja ja yhteistyötä ne voivat tarjota.

2.2 **Tavoitteet**

Käsikirjan tavoitteina on

a) kuvailla kaikki virastojen kautta saatavilla olevat monialaiset palvelut ja antaa jäsenvaltioille ja virastoille opas siihen, miten näitä palveluja voi saada käyttöön;

b) tarjota yleiskuva virastojen kehittämistä koulutusmahdollisuuksista ja ohjekirjoista sekä siitä, miten niitä voi saada käyttöön;

c) luoda katsaus jo olemassa oleviin rannikkovartiostotoimintojen yhteistyömekanismeihin, jotka liittyvät jäsenvaltioiden käytännön työhön;

d) luoda jäsenvaltioille tietosivut rannikkovartiotoiminnoissa mukana olevista kansallisista viranomaisista, myös niiden yhteyspisteistä.

Käsikirja on laadittu käytännön oppaaksi, ja se sisältää loppukäyttäjille tarkoitettuja esimerkkejä parhaista käytännöistä. Siinä ei pyritä kattamaan kaikkia saatavilla olevia palveluja, vaan sen tarkoituksena on kuvailla näitä palveluja ja tarjota jäsenvaltioille ja virastoille opas siitä, miten niitä voi tarvittaessa saada käyttöön. Käsikirjaa täydentäviä luetteloita ja tietosivuja voidaan ajan mittaan muuttaa, jotta ne vastaisivat mahdollisia muutoksia sääntelyssä tai virastojen keskinäisessä ja niiden ja jäsenvaltioiden välisessä yhteistyössä.

Käsikirja kattaa rannikkovartiostotoimintoja koskevat nykyiset toimet ja mahdollistaa jäsenvaltioiden kansallisille viranomaisille pääsyn edellä tarkoitettuihin tietoihin. Käsikirjan tarkoituksena ei ole vaikuttaa jäsenvaltioiden tai virastojen oikeudellisiin toimeksiantoihin/velvoitteisiin, eikä sitä pitäisi käyttää sidosryhmien haluamien toimien edistämiseen (ts. se ei ole ”toivelista” mahdollisista toimista).

Kansallisella tasolla se koskee kaikkia asiaankuuluvia tahoja, myös sellaisia, jotka eivät välttämättä ole edustettuina EFCAssa, EMSAssa tai Frontexissa, eli merivoimia tai tulliviranomaisia.

2.3 **Käsikirjan soveltamisala**

Käsikirja

a) kattaa virastojen viisi keskinäisen yhteistyön alaa;

b) rajoittuu pääasiassa monialaisiin aiheisiin;

c) kattaa yhteen toimintoon liittyviä aiheita, jotka voivat kuulua vähintään kahden viraston toimialaan (esim. merivalvonta);

d) kattaa EU:n jäsenvaltiot ja EFTA-valtiot;

e) sisältää jäsenvaltioiden panoksen tietosivujen muodossa, mukaan lukien tiedot jo olemassa olevista alueellisista ja kansainvälisistä yhteistyömekanismeista;

f) koskee kaikkia tahoja (siviili- tai sotilasalalla), joilla on vastuualueita rannikkovartiostotoiminnoissa (esim. jäsenvaltion merivoimat, jotka hoitavat rannikkovartiostotoimintoja).

On syytä huomata, että käsikirja ei kata sellaisia rannikkovartiostotoimintoja, jotka eivät kuulu asianomaisten virastojen toimeksiantoihin.

2.4 **Käsikirjan sisältö**

Käsikirja, jota täydennetään luetteloilla ja tietosivuilla, koostuu jäljempänä esitetyistä osatekijöistä.

a) Palveluluettelossa keskitytään jäsenvaltioiden sidosryhmien tällä hetkellä saatavilla oleviin virastojen keskinäisiin palveluihin, jotka tukevat rannikkovartiostotoimintojen suorittamista.

b) Koulutusluettelo, joka on erottamaton osa virastojen valmiuksien kehittämistoimia, kattaa kaikki kolmen viraston järjestämät kurssit (kaikilla merellisillä aloilla), joita kulloinkin on jäsenvaltioiden sidosryhmien saatavilla. Kurssit järjestää joko yksi virasto tai kaksi tai kolme virastoa yhdessä.

c) Parhaita käytäntöjä koskevien ohjeiden ja ohjekirjojen luettelon tarkoituksena on kattaa kaikki parhaita käytäntöjä koskevat ohjeet ja ohjekirjat, jotka ovat sidosryhmien saatavilla asianomaisten kolmen viraston kautta. Näitä parhaita käytäntöjä koskevia ohjeita ja ohjekirjoja antaa joko yksi virasto tai kaksi tai kolme virastoa yhdessä. Lisäksi Euroopassa ja muualla on useita vakiintuneita alueellisen yhteistyön järjestelyjä, joihin EU:n sidosryhmätkin osallistuvat. Näiden järjestelyjen puitteissa on laadittu useita parhaita käytäntöjä koskevia ohjeita ja ohjekirjoja, joiden katsotaan olevan merkityksellisiä käsikirjan kannalta, joten ohjekirjaluetteloon on sisällytetty tarvittavat viitteet.

d) Alueellista/kansainvälistä/kahdenvälistä/monenkeskistä yhteistyötä käsittelevä osio tarjoaa edustavan otoksen eräistä Euroopassa ja muualla käytössä olevista koordinointi- ja yhteistyömekanismeista kaikkien eri rannikkovartiostotoimintojen osalta. Asiaa koskevan verkkoalustan kautta saatavilla oleva osio käsittää useita näistä mekanismeista, ja kukin niistä on linkitetty maakohtaisiin tietosivuihin (ks. jäljempänä). Tällä tavoin jokainen maa voi ilmoittaa, osallistuuko se kuhunkin näistä mekanismeista.

e) Maakohtaisten tietosivujen tarkoituksena on selvittää, mikä organisaatio osallistuu mihinkin rannikkovartiostotoimintoon kussakin maassa. Tietosivujen malli kehitettiin yhteistyössä virastojen hallintoneuvoston nimeämien asiantuntijoiden kanssa, ja yksittäiset maat täydensivät malleja.

3. **RANNIKKOVARTIOSTOTOIMINNOT JA VIRASTOJEN KESKINÄISEN YHTEISTYÖN ALAT**

3.1 **Soveltamisala**

Käsikirjassa rannikkovartiostotoiminnoilla tarkoitetaan kyseessä olevien kolmen viraston yhteisiä kohdetoimia. Luettelo niistä luotiin alun perin Euroopan rannikkovartiostofoorumilla (ECGFF) seuraavasti (ei tärkeysjärjestyksessä):

a) meriturvallisuus, mukaan lukien alusliikenteen ohjaus ja seuranta;

b) alusonnettomuuksien yhteydessä ja merellä annettava apu;

c) kalastuksen tarkastus- ja valvontatoiminta;

d) merirajojen valvonta;

e) meriympäristön suojelu ja siihen liittyvät toimet;

f) ihmiskaupan ja salakuljetuksen estäminen ja tukahduttaminen ja tähän liittyvä merioikeuden noudattamisen valvonta;

g) etsintä- ja pelastustoimet merellä;

h) merialan seuranta ja valvonta;

i) meriliikenteeseen liittyvät tullin toiminnot;

j) merionnettomuuksien ja -katastrofien torjunta;

k) merenkulun, alusten ja satamien turvatoimet.

3.2 **Virastojen keskinäinen yhteistyö**

Näiden kolmen viraston perustamisasetuksia muutettiin osana EU:n syyskuussa 2016 hyväksymää eurooppalaista raja- ja merivartiostoa koskevaa pakettia siten, että niihin sisällytettiin virastojen keskinäinen yhteistyö rannikkovartiostotoimintoja hoitavien kansallisten viranomaisten tukemiseksi. Näin parannettiin EFCAn, EMSAn ja Frontexin sidosryhmilleen antaman tuen vaikuttavuutta ja tehokkuutta.

Muutetut asetukset muodostavat myös nimenomaisen oikeusperustan, jonka nojalla kyseiset kolme virastoa voivat yhdistää voimansa ja virtaviivaistaa toimia meritilannetietoisuuden ja siihen liittyvien toimien lisäämiseksi sekä tarjota räätälöityjä palveluja rannikkovartiostotoimintoja suorittaville kansallisille viranomaisille.

Toimeksiannossa määritellään nimenomaisesti viisi yhteistyön alaa, kuten tämän asiakirjan osassa 1 esitetään, mutta lainsäätäjät jättivät yhteistyön käytännön toiminnan määrittelyn sekä sen virallistamisen työjärjestelyssä virastojen tehtäväksi. Frontexin, EFCAn ja EMSAn hallintoneuvostot hyväksyivät tämän työjärjestelyn.

Tämän jälkeen kolme virastoa kehitti yhdessä kolmikantaisen työjärjestelyn, jonka niiden hallintoelimet hyväksyivät. Se tuli voimaan maaliskuussa 2017, ja sen voimassaoloa jatkettiin maaliskuussa 2021. Kolmikantaisessa työjärjestelyssä määrätään ohjauskomitean perustamisesta hallinnoimaan virastojen keskinäistä yhteistyötä lainsäätäjien määrittelemillä viidellä alalla.

Ohjauskomitea hyväksyy ennen kunkin vuoden 1 päivää syyskuuta kolmikantaisen työjärjestelyn täytäntöönpanoa koskevan vuotuisen strategisen suunnitelman. Suunnitelma toimitetaan EFCAn, EMSAn ja Frontexin hallintoelimille hyväksyttäväksi ja sisällytettäväksi näiden kolmen viraston yhtenäisiin ohjelma-asiakirjoihin.

Vuotuisessa strategisessa suunnitelmassa esitetään painopisteet määriteltyjen viiden yhteistyöalan mukaan. Se toimii perustana vuotuisille täytäntöönpanosuunnitelmille, joissa määritellään yksityiskohtaisesti toimet, jotka kukin virasto toteuttaa rannikkovartiostoyhteistyön puitteissa tiettynä vuonna.

Lisäksi vuonna 2017 sovittiin, että Euroopan vuotuisen rannikkovartiostotapahtuman järjestää virasto, joka kulloinkin toimii kolmikantaisen työjärjestelyn ohjauskomitean puheenjohtajana. Euroopan vuotuisen rannikkovartiostotapahtuman tarkoituksena on kuulla rannikkovartiostotoimintoja hoitavia kansallisia viranomaisia sekä muita EU:n kumppaneita ja kansainvälisiä yhteistyökumppaneita näiden kolmen viraston yhteistyötoimista.

3.3 **Palvelutasosopimukset**

Kolmen asianomaisen viraston välillä on jo useita palvelutasosopimuksia. Ne koskevat virastojen päivittäistä operatiivista tukea rannikkovartiostotoiminnoille.

Seuraavassa on luettelo virastojen välisistä palvelutasosopimuksista toukokuussa 2020:

a) EFCAn ja EMSAn välinen palvelutasosopimus, joka tehtiin vuonna 2012 ja jota on sittemmin säännöllisesti uudistettu ja laajennettu. Se uusitaan tällä hetkellä ilman eri toimenpiteitä vuosittain ja kattaa EMSAn EFCAlle tarjoamat kohdennetut yhdennetyt meripalvelut sekä mekanismit, joiden avulla EMSAn kanssa sopimuksen tehneitä aluksia voidaan käyttää EFCAn toimintaan. Sen ansiosta EFCA voi myös käyttää EMSAn kauko-ohjattua ilma-alusjärjestelmää (RPAS) kalastuksen seurantaan ja valvontaan sekä yhteistyöhön ympäristön pilaantumisen torjunnassa.

b) EFCAn ja EMSAn välinen palvelutasosopimus, joka juontuu vuoteen 2013 ja jota on sittemmin säännöllisesti uudistettu ja laajennettu. Se on tällä hetkellä voimassa toistaiseksi ja kattaa EMSAn erityisten meripalvelujen tarjoamisen Frontexin rajavalvontajärjestelmän Eurosurin tukemiseksi sekä mekanismin, jonka avulla Frontex voi käyttää EMSAn RPAS-järjestelmiä rajavalvontatoimiin.

c) EFCAn ja Frontexin välinen palvelutasosopimus, joka koskee EFCAn toimintaa tukevien palvelujen tarjoamista, mukaan lukien ilmavalvontapalvelut ja merivartioalusten (OPV) lähettäminen. Se uusitaan ilman eri toimenpiteitä vuosittain.

d) EFCAn ja Frontexin välinen palvelutasosopimus, joka koskee rajavalvontapalvelujen tarjoamista Eurosur-järjestelmässä. Se uusitaan automaattisesti vuosittain, ja sitä on päivitetty ja muutettu säännöllisesti.

4. **PALVELULUETTELO**

Palveluluettelossa luetellaan palvelut, jotka ovat jäsenvaltioiden ja asianomaisten kolmen viraston käytettävissä ja joiden toimittamiseen osallistuu vähintään kaksi virastoa.

Koska rannikkovartiostotoimintoihin kuuluu ”häiriölähtöisiä” ([3]) ja/tai ”seurantalähtöisiä” ([4]) toimia, kyseiset kolme virastoa kehittävät palveluja tällaisten toimien tukemiseksi.

([3]) Häiriölähtöinen: viranomaiset ovat valmiina reagoimaan tarvittaessa yksittäisiin tilanteisiin, esimerkiksi etsintä- ja pelastustapauksiin.
([4]) Seurantalähtöinen: viranomaiset partioivat ja tarkkailevat jatkuvasti merialueita havaitakseen mahdollisia lainvastaisia tilanteita, esimerkiksi laittomia kalastustoimia taikka salakuljetusta tai laittomia öljypäästöjä harjoittavia aluksia.

Asiaan liittyvällä verkkoalustalla on luettelo palveluista ja tiedot siitä, keillä on pääsy näihin palveluihin ja miten niitä pääsee käyttämään. Jäljempänä esitetään myös kuvaukset tärkeimmistä tietokokonaisuuksista, joita on käytetty näiden palvelujen tarjoamisessa.

Palvelu voi koostua useista tietokokonaisuuksista, niihin liittyvistä tietokannoista, alustoista ja työkaluista. Se voi yhdistää tietojen keruuseen, hallintaan, hyödyntämiseen ja esittämiseen liittyviä prosesseja.

4.1 **Alusten sijainti, ominaisuudet ja niihin liittyvät tiedot**

Näiden palvelujen tarjoamiseen käytetään useita tietolähteitä. EMSAn palvelut esimerkiksi perustuvat edistyneeseen tietojenkäsittelyyn, jossa käytetään dataa, joka on saatavilla joko suoraan viraston merisovellusten kautta tai ulkoisista lähteistä. Käyttäjästä riippuen erilaisia datayhdistelmiä voidaan siirtää suoratoistona suoraan kansallisiin järjestelmiin, esittää käyttäjäystävällisellä graafisella käyttöliittymällä ja toimittaa mobiililaitteisiin. Tietoja jaetaan määriteltyjen käyttöoikeuksien mukaisesti.

Tärkeimpiä tietolähteitä ovat muun muassa seuraavat:

a) Maanpäällinen automaattinen tunnistusjärjestelmä

Maanpäällinen automaattinen tunnistusjärjestelmä (T-AIS) on meriliikenteessä käytössä oleva viestintäjärjestelmä, joka perustuu hyvin suurten taajuuksien radiosignaalien lähettämiseen. Alukset lähettävät ilmoituksia, joissa on niiden tunnistetiedot, sijainti ja kurssi sekä tiedot lastista. Euroopassa AIS-viestien vaihto toteutetaan SafeSeaNet-järjestelmän (SSN) kautta.

b) Unionin merenkulun tiedonvaihtojärjestelmä (SafeSeaNet)

Unionin merenkulun tiedonvaihtojärjestelmä (SSN) ([5]) on monialainen ja rajat ylittävä tiedonvaihtojärjestelmä, joka tarjoaa yhdennettyjä meripalveluja meriturvallisuutta, satamien ja merenkulun turvatoimia, meriympäristön suojelua, meriliikenteen ja merikuljetusten tehokkuutta sekä merien tilannetietoisuutta ja merivalvontaa varten; järjestelmä yhdistää merenkulkuviranomaiset eri puolilta Eurooppaa merenkulkualan tiedonvaihtoverkoston kautta. SSN sisältää alusten tiedot AIS-järjestelmästä ja pakollisista ilmoitusjärjestelmistä (MRS), tietoja satamakäynneistä, vaarallisista ja ympäristöä pilaavista aineista, turvatoimista, jätteistä ja lastijäämistä sekä turvallisuuteen liittyvistä vaaratilanteista.

EMSA vastaa SSN-keskusjärjestelmän kehittämisestä, toiminnasta ja ylläpidosta ja toimii operatiivisesti vuorovaikutuksessa käyttäjien kanssa.

c) Satelliittivälitteinen AIS-järjestelmä

Satelliitit voivat myös vastaanottaa AIS-järjestelmän sijainti-ilmoituksia. AIS-tietojen vaihto satelliitin välityksellä kaupallisten palveluntarjoajien kautta on laajentanut maantieteellistä ulottuvuutta, jolla aluksia voidaan seurata; tällaisessa tapauksessa tiedot annetaan alle tunnin kuluessa.

EMSAn kautta saatavilla olevat ja EFCAn ja Frontexin kanssa jaetut satelliittipohjaiset AIS-tiedot ovat maailmanlaajuisesti kattavia.

d) Pitkän kantaman tunnistus- ja seurantajärjestelmä

Pitkän kantaman tunnistus- ja seurantajärjestelmä (LRIT) on maailmanlaajuinen alusten tunnistus- ja seurantajärjestelmä, joka perustuu satelliittiviestintään. Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) sääntöjen mukaan kansainvälisessä liikenteessä olevien matkustaja-alusten, (vetoisuudeltaan vähintään 300 bruttotonnin) rahtialusten ja liikkuvien offshore-porausyksikköjen on lähetettävä sijainti-ilmoitus kuuden tunnin välein. EMSA hallinnoi LRIT-järjestelmän tietokeskusta, jonka välityksellä siihen osallistuvat maat saavat tietoja lippunsa alla purjehtivista aluksista maailmanlaajuisesti.

Jäsenvaltiot saavat pakolliset sijainti-ilmoitukset veloituksetta, koska EMSA maksaa kustannukset EU:n talousarviosta. Jäsenvaltiot voivat myös jakaa tiedot lippunsa alla purjehtivista aluksista muiden jäsenvaltioiden kanssa veloituksetta.

([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston 27 päivänä kesäkuuta 2002 antamalla direktiivillä 2002/59/EY alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta sekä neuvoston asetuksen 93/75/ETY kumoamisesta (EYVL L 208, 5.8.2002, s. 10) (jota on myöhemmin muutettu) perustettiin alusliikennettä koskeva yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmä ”jolla pyritään parantamaan merenkulun turvallisuutta ja tehokkuutta, parantamaan viranomaisten toimintakykyä merellä tapahtuvissa toteutuneissa tai mahdollisissa vaaratilanteissa sekä onnettomuuksissa, mukaan lukien etsintä- ja pelastusoperaatiot, ja edistämään alusten aiheuttaman meren pilaantumisen ehkäisemistä ja havaitsemista”.

Lisäksi LRIT-järjestelmän tietokeskukseen osallistuvat maat voivat pyynnöstä mutta maksusta saada tietoja minkä tahansa lipun alla purjehtivista aluksista, jotka liikkuvat tai ovat tulossa 1 000 meripeninkulman etäisyydelle EU:n vesialueista.

e) EMSAn merenkulkualan keskustietokannat

EMSA hallinnoi useita merenkulkualan keskustietokantoja. Tässä yhteydessä kiinnostavimpia näistä ovat (myös eurooppalaisen merenkulkualan yhdennetyn palveluympäristön EMSWe:n kannalta) tietokannat COD (Central Organisation Database), CHD (Central Hazmat Database) ja CSD (Central Ship Database).

COD sisältää tietoja julkisorganisaatioista, kuten paikallisista ja kansallisista viranomaisista, jotka ovat yhteydessä SafeSeaNet-järjestelmään. COD:n alkuperäinen tarkoitus oli toimia liikenteen seurannan infrastruktuurin tietokantana, jonka on määrä yksinkertaistaa ja helpottaa tietojen jakamista viranomaisista ja rannikkoasemista, jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmästä annetun direktiivin 2002/59/EY 22 artiklan mukaisesti.

CSD-tietokantaa voi käyttää kansallisissa alustietokannoissa olevien tai ilmoittavilta osapuolilta saatujen alusten tunnistetietojen (IMO, MMSI, nimi, kutsutunnus ja lippuvaltio) ristiintarkastuksiin. Lisäksi on saatavilla yksityiskohtaisia tietoja aluksista (esimerkiksi vetoisuus, pituus, leveys), jos asianomaiset osapuolet ovat niitä antaneet. CSD on EMSAn tietokanta, joka tarjoaa yhteisen palvelun EMSAn sisäisille käyttäjille ja kaikille jäsenvaltioille.

CHD:n päätarkoitus on parantaa vaarallisista ja ympäristöä pilaavista aineista ilmoittamista SafeSeaNet-järjestelmässä. Se sisältää kattavan luettelon kaikista vaarallisista ja ympäristöä pilaavista aineista, joista on ilmoitettava alusliikennettä koskevan yhteisön seuranta- ja tietojärjestelmän perustamisesta annetun direktiivin 2002/59/EY ([6]), sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti. Lisäksi se tarjoaa pääsyn MAR-CIS-tietokantaan (Marine Chemical Information Sheets), jossa on tietoja vaarallisiin ja ympäristöä pilaaviin aineisiin liittyvistä vaaroista ja riskeistä. CHD-tietokantaan on pääsy jäsenvaltioiden viranomaisilla, toimialan edustajilla ja suurella yleisöllä.

f) Kalastusta koskevat tiedot

EFCA saa osana yhteiskäyttösuunnitelmia ja kansainvälisten velvoitteiden mukaisesti erilaisia kalastukseen liittyviä tietoja ja palveluja jäsenvaltioiden toimivaltaisilta viranomaisilta ja kansainvälisiltä organisaatioilta.

— Alusten satelliittiseurantajärjestelmä

Alusten satelliittiseurantajärjestelmä (VMS) on satelliitteihin perustuva seurantajärjestelmä, josta lippuvaltion kalastusviranomaiset saavat säännöllisin väliajoin tietoja kalastusalusten sijainnista, kurssista ja nopeudesta. EU:ssa järjestelmän käyttö on pakollista kalastusaluksille, joiden kokonaispituus on vähintään 12 metriä ([7]).

Kalastusalukset on varustettu väärinkäytöltä suojatulla päätelaitteella. Se vastaanottaa satelliittien välityksellä maailmanlaajuisen satelliittinavigointijärjestelmän (GNSS) sijaintitietoja ja lähettää sen jälkeen satelliittien välityksellä VMS-tiedot yleensä (enintään) yhden tai kahden tunnin välein maa-asemalle lähetettäväksi edelleen asianomaiseen kalastuksenseurantakeskukseen. Järjestelmä on suunniteltu toimimaan täysin automaattisesti ilman manuaalista tiedonsyöttöä.

VMS-järjestelmällä tarkastetaan kalastusaluksen lähes reaaliaikainen sijainti sekä aikaisemmat sijainnit saalistietojen noudattamiseksi, tuetaan laitonta, ilmoittamatonta ja sääntelemätöntä kalastusta koskevan lainsäädännön täytäntöönpanoa ja avustetaan rannikkovartiostotoiminnoissa. EFCA saa osana yhteiskäyttösuunnitelmaa VMS-tiedot kaikista kuhunkin yhteiskäyttösuunnitelmaan osallistuvista EU:n jäsenvaltioista. Jäsenvaltiot lähettävät EFCAlle myös VMS-tiedot, jotka ne ovat saaneet kolmansien maiden aluksilta, joilla on lupa kalastaa niiden vesillä.

Koska EFCA koordinoi myös yhteiskäyttösuunnitelmia kansainvälisillä vesillä, kalastuksenhoitojärjestöt lähettävät EFCAn VMS-järjestelmään tietoja näillä alueilla toimivilta kolmansien maiden kalastusaluksilta.

([6]) Direktiivi 2002/59/EY.

([7]) Poikkeuksia sovelletaan 20 päivänä marraskuuta 2009 yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1224/2009 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

— Sähköinen kirjaamis- ja raportointijärjestelmä

Kalastustoimintaa koskevien tietojen automaattisessa vaihdossa käytetään sähköistä kirjaamis- ja raportointijärjestelmää (ERS). Kalastusalukset ilmoittavat nämä tiedot lippuvaltion kansallisille viranomaisille, ja ne vaihdetaan lippuvaltion ja muiden osapuolten (rannikkovaltio, valvontavaltio, EFCA) välillä ERS-järjestelmän kautta käyttäen vakiomuotoa ja -protokollaa. ERS-järjestelmää käytetään EU:n kalastuspäiväkirjojen tapauksessa (mukaan lukien saaliit ja purkamisilmoitukset jne.), ja EFCA saa tietoja ennalta laaditusta alusluettelosta.

4.2 **Maanhavainnointiin perustuvat lähteet**

a) Copernicus-ohjelman merivalvontapalvelu

b) Synteettisen apertuurin tutkien (SAR) avulla saadut satelliittikuvat

SAR-anturit käyttävät mikroaaltotaajuuksia takaisinsirontamittauksiin alla havaitulta pinnalta (meri tai maa). Kuvia on mahdollista saada sääolosuhteista ja pilvipeitteestä riippumatta ja mihin tahansa vuorokaudenaikaan.

Merien SAR-kuvat riippuvat suuresti meren tuulistressin aiheuttamasta merenkäynnistä. Aallonkorkeuksia mittaamalla saadaan kuvia, joissa tietyt tekijät erottuvat taustasta; esimerkiksi alukset ja muut ihmisten tuottamat rakenteet erottuvat kirkkaina täplinä, kun taas öljyvuodot tai alueet, joilla on hyvin vähän tuulta, näkyvät tummina.

c) Optiset satelliittikuvat

Optiset kuvat voivat tarjota runsaasti tietoa eri spektrikaistoilla. Niiden etuna on helpompi kuvantulkinta ja kohteiden tunnistaminen RGB-taajuuksien (punainen-vihreä-sininen) ja suuremman kontrastin yhdistelmän ansiosta, mutta ne ovat erittäin riippuvaisia auringonvalosta ja sääolosuhteista. Optisilla antureilla ei voi ottaa kuvia öisin tai pilvisellä säällä.

d) Copernicus-ohjelman meriympäristön seurantapalvelu ([8])

e) Oseanografiset satelliittituotteet

Eräät Sentinel-satelliitit on tarkoitettu valtamerten seurantaan, johon käytetään esimerkiksi korkeusmittareita, säteilymittareita ja optisia laitteita, joilla on tietyt niille osoitetut spektrikaistat. Näillä kolmella anturityypillä (joita on esimerkiksi satelliiteissa Sentinel-3 ja Sentinel-6) voidaan tuottaa vertailuhavaintoja, joiden avulla saadaan tietoa valtamerten tilasta ja fysiikasta valtameriä koskevien ennusteiden laatimiseksi: virtaukset, aallot, merenpinnan taso, merijää, lämpötila, suolapitoisuus. Yhdistettynä moniin optisen kuvantamisen lähteisiin ne tuottavat myös havaintoja biogeokemiallisista pitoisuuksista merellä (myös ennusteiden laatimista varten).

4.3 **Lentokäyttöisiin alustoihin perustuvat lähteet**

a) Kauko-ohjatut ilma-alusjärjestelmät (RPAS)

Kauko-ohjatut ilma-alusjärjestelmät auttavat merivalvontaoperaatioissa ja tukevat viranomaisia niiden osallistuessa jäsenvaltioiden ja EU:n virastojen rannikkovartiostotoimintoihin, joita voivat olla esimerkiksi

— meriympäristön pilaantumisen havaitseminen ja päästöjen seuranta;

— laittoman kalastuksen, huumekaupan ja laittoman maahanmuuton havaitseminen;

— meriympäristön pilaantumisen torjuntatoimien tukeminen;

— etsintä- ja pelastustoimet;

— lainvalvontatoimien tukeminen.

RPAS-järjestelmät, joita käytetään täydentävänä välineenä koko valvontaketjussa, pystyvät lentämään pitkiä aikoja (järjestelmästä riippuen yli 10 tuntia). Tämä mahdollistaa laajojen alueiden seurannan, ja RPAS-järjestelmät voivat tarvittaessa pysyä alueella sekä päivän että yön aikana.

EMSAn nykyinen RPAS-valikoima sisältää pystysuoraan lentoon lähteviä ja laskeutuvia järjestelmiä sekä kiinteäsiipisiä RPAS-järjestelmiä, joista osassa käytetään satelliittiviestintää, mikä mahdollistaa toiminnan muullakin kuin näköyhteysreittiä käyttävällä radioyhteydellä. Pystysuoraan lentoon lähtevät ja laskeutuvat RPAS-järjestelmät ovat erityisen hyödyllisiä kalastuksen valvonnassa, alusten päästöjen tarkkailussa (käyttämällä ”nuuskijoita” aluksen

([8]) http://marine.copernicus.eu/about-us/about-your-copernicus-marine-service/

vanavedessä) ja meriympäristön pilaantumisen torjunnassa. RPAS-järjestelmien suurimmasta hyötykuorman massasta riippuen niissä voi olla erilaisia antureita, kuten optisia ja/tai infrapunavideokameroita päivä-/yötarkkailua varten tai infrapunasäteily- ja/tai tutka-antureita laivojen ja öljylauttojen havaitsemiseen.

RPAS-järjestelmien kautta kerätyt suoratoistovideot ja data jaetaan käyttäen verkkopohjaista RPAS-datakeskusta, jolloin tietoihin pääsee työpaikalta ja/tai etäyhteydellä. Tiedot yhdistetään meritilannekuvaan, joka on jo saatavilla muiden merivalvontapalvelujen yhdentämisen kautta.

b) Miehitettyihin ilma-aluksiin perustuvat lähteet

Miehitettyjen ilma-alusten käyttö mahdollistaa muun muassa rajan läheisten alueiden reaaliaikaisen seurannan, kun valvontatiedot ovat pyynnön esittäjien saatavilla heti toiminnan aikana.

Lentokäyttöiselle alustalle asennetuilla antureilla tuotettua reaaliaikaista video- ja tietovirtaa lähetetään suoraan valvomoon ja yhteistyökumppanien koordinointikeskuksiin EU:ssa.

Ensisijaisena tavoitteena on tukea rannikkovartiostotoiminnoissa mukana olevia jäsenvaltioiden ja Schengenin säännöstöön osallistuvien maiden kansallisia viranomaisia sekä EU:n virastoja ja yksiköitä tietyn intressialueen valvonta- ja seurantatoimissa, joissa keskitytään EU:n rajojen läheisiin alueisiin.

Monialainen ilmavalvonta tukee käyttäjiä, jotka osallistuvat

— rannikkovartiostotoimintoihin liittyvään merivalvontaan;

— merihädässä olevien alusten havaitsemiseen, etsintä- ja pelastusoperaatioiden käynnistämiseen ja muihin tukitoimiin kansallisille etsintä- ja pelastusviranomaisille pyynnöstä;

— laittoman maahanmuuton ja rajatylittävän rikollisuuden torjuntaan;

Frontex ja EFCA tarjoavat nämä palvelut toimielinten yhteisellä puitesopimuksella.

4.4 **Muut pääasialliset tietolähteet**

a) Meteorologiset ja oseanografiset tiedot

Saatavilla on erilaisia meteorologisia ja oseanografisia tietoja, jotka on sisällytetty EMSAn järjestelmiin. Datakokonaisuudet kuvaillaan jäljempänä.

— Euroopan meripoliittinen seurantakeskus ja tietoverkko (EMODNet) ([9]) tarjoaa pääsyn yli 1 500:n *in situ* -alustan tietoihin. Tiedot on geopaikannettu ja jaettu alustan tyypin mukaan.

— Euroopan sääsatelliittijärjestö (EUMETSAT) ([10]) tarjoaa pääsyn meteorologisiin satelliitteihin, joilla havainnoidaan valtameriä karkealla resoluutiolla, mutta reaaliaikaisesti erityisesti sääennustepalvelujen ja valtamerien pinnan seurannan tarkoituksiin.

— Copernicus-ohjelman meriympäristön seurantapalveluun (CMEMS) kerätään satelliitti-, sää- ja *in situ* -tietoja, joiden avulla tuotetaan operatiivisia valtamerten ennustepalveluja sinisen valtameren (lämpötila, virtaukset, merenpinnan taso, tuuli, aallot), valkoisen valtameren (yli 10 merijääparametriä, mukaan lukien peittävyys, paksuus, kulkeutuminen ja jäävuoret) ja vihreän valtameren (esim. klorofylli, plankton, optiset ominaisuudet, ravinteet, hiileen liittyvät tuotteet ja kemialliset pitoisuudet, esimerkiksi rauta, fosfaatti ja nitraatti) osalta.

— Copernicuksen ilmakehän seurantapalvelu (ECAMS) ([11]) tarjoaa ilmakehän eri kerroksissa ennusteita seuraavien pitoisuuksista:

— rikkidioksidi;

— typpidioksidi;

— hiilidioksidi.

([9]) www.emodnet.eu/what-emodnet
([10]) www.eumetsat.int/website/home/AboutUs/WhoWeAre/index.html
([11]) https://www.ecmwf.int/en/about/what-we-do/environmental-services/copernicus-atmosphere-monitoring-service

b) Alukseen ja matkaan liittyvät lisätiedot

Jäsenvaltiot vaihtavat myös lisätietoja (aluksista, matkoista ja tarkastuksista sekä muita asiaan liittyviä tietoja) EMSAn järjestelmien kautta. Näihin sisältyy muun muassa seuraavia: kansainvälisiin tai EU:n määräyksiin liittyvät tarkastustiedot ja varoitukset (THETIS, THETIS-EU); onnettomuustutkintaselostukset (EMCIP); merenkulkijoiden pätevyyskirjoja koskevat tiedot (STCW-IS); laivavarusteiden hyväksynnät (MarED); ilmoitukset satamaan saapumisesta, satamasta lähdöstä ja vaarallisten aineiden kuljetuksesta sekä selostukset vaaratilanteista (SafeSeaNet).

4.5 **Tietojen analysointivälineet ja visualisointi**

Kuten edellä on mainittu, dataa ja siihen liittyviä tietokantoja on hyödynnettävä ja visualisoitava. Seuraavassa luetellaan joitakin asiaan liittyviä välineitä ja alustoja.

a) Automaattisen toiminnan seurannan (ABM) algoritmit / poikkeavan käyttäytymisen havaitsemispalvelu

ABM:t ovat algoritmeihin perustuvia välineitä, joilla analysoidaan aluksen sijaintia jonkin tietynlaisen toiminnan havaitsemiseksi ja asianomaisen liikenteenharjoittajan varoittamiseksi. Tähän mennessä on kehitetty yli 20 tällaista algoritmia, jotka liittyvät muun muassa intressialueelle tuloon, kahden aluksen kohtaamiseen merellä ja rannikkoa lähestyvään alukseen. Käyttäjä voi suoraan valita ja konfiguroida kaikki ABM:t, ja liikenteenharjoittajat saavat automaattisesti ja reaaliajassa varoituksen sähköpostitse tai graafisen käyttöliittymän SafeSeaNet Graphical User Interface (SEG) kautta.

ABM-välineitä käyttävät yhä useammat EU:n jäsenvaltiot ja elimet erilaisissa operatiivisissa yhteyksissä, kuten kalastuksen valvonnassa, rajavalvonnassa, turvatoimissa, meriliikenteen turvallisuusasioissa, rannikkoalueiden suojelussa ja ympäristönsuojelussa.

ABM:t ovat jäsenvaltioiden ja EFCAn saatavilla EMSAn yhdennettyjen meripalvelujen (IMS) kautta. Tähän liittyvä alusta on SEG. Ne toimitetaan myös Frontexille järjestelmien välisesti yhteisoperaatioiden raportointisovelluksen (JORA) kautta. Frontex-alustalla ne tunnetaan poikkeavan käyttäytymisen havaitsemispalveluna.

b) Maanhavainnoinnin lisäarvotuotteet

Lisäarvotuotteet auttavat käyttäjiä keräämään erityisen arvokasta tietoa peruskuvatuotteista, minkä ansiosta viranomaiset voivat analysoida tarkemmin, nopeammin ja tehokkaammin esineitä, erityispiirteitä tai toimintoja merellä. Lisäarvotuotteet voidaan toteuttaa joko alkuperäisen satelliittikuvatuotteen päälle tai erillisenä tietokerroksena, esimerkiksi vektorikerroksena, tai ennusteena tai ilmastoa koskevana uusanalyysinä/-ennusteena. Käyttäjille tällä hetkellä tarjottavia lisäarvotuotteita ovat muun muassa seuraavat:

— alusten havaitseminen;

— erityispiirteiden havaitseminen;

— toiminnan havaitseminen;

— öljyvuotojen havaitseminen;

— tuuli- ja aaltotiedot.

Nämä maanhavainnoinnin lisäarvotuotteet ovat jäsenvaltioiden ja EFCAn saatavilla EMSAn IMS-palvelun kautta. Ne voivat olla maksuttomia käyttöpaikassa jäsenvaltioille ja EFCAlle, sillä rahoitus voidaan kattaa Copernicus-ohjelman merivalvontapalvelusta Copernicuksen meriympäristön seurantapalvelun ([12]) avulla. Ne voidaan visualisoida SEG-alustalla, ja niitä voidaan toimittaa myös Frontexille järjestelmien välisesti JORAn kautta. Frontexin alustalla ne tunnetaan alusten paikantamispalveluina (VDS) ja toimintohavainnointipalveluina.

c) Maanhavainnointiin perustuva alusten korrelointi

SAR-kuviin ja optisiin kuviin perustuvat alushavainnot korreloidaan alustietojen kanssa (esim. AIS- LRIT- ja VMS-tiedot). Tämä voi antaa yleiskuvan siitä, mitkä alukset raportoivat tietyllä alueella ja mitkä eivät. Nämä tiedot esitetään kahdessa vektorikerroksessa:

— VDS-tiedot korreloivat alusten ilmoitustietojen kanssa (satelliitin havaitsema alus voidaan yhdistää alusten ilmoitustietoihin ja siten tunnistaa); ja

— VDS-tiedot eivät korreloi alusten ilmoitustietojen kanssa (satelliitin havaitsemaa alusta ei voida yhdistää alusten raportointitietoihin, minkä vuoksi alusta ei voida tunnistaa).

([12]) https://marine.copernicus.eu/access-data/myocean-viewer

Käyttäjät saavat tietoonsa alusten ilmoitustietojen korrelaatiot vain niiden tietojen osalta, joihin heille on myönnetty asianmukaiset käyttöoikeudet.

4.6 **Muut meriasioihin liittyvät tietoalustat**

Virastot ovat kehittäneet erilaisia tietoalustoja, jotka perustuvat niiden käyttäjäyhteisöjen tarpeisiin ja toimeksiantoihin. Näihin alustoihin sisällytetään tarpeiden ja käyttöoikeuksien mukaisesti joitakin edellä kuvatuista tiedoista ja välineistä. Tärkeimpiä näistä alustoista ovat seuraavat:

a) EFCA: EFCAn IMS tarjoaa yhdennetyn meritietoisuuskuvan, joka on räätälöity erityisesti kalastuksenvalvontaa varten ja tukee jäsenvaltioiden kalastuksenvalvontatoimia. Se toteutetaan EMSAn kehittämän SEG:n kautta.

   EFCAn IMS-palveluun voidaan integroida ja sulauttaa reaaliaikaisesti paikannustietoja, jotka on kerätty esimerkiksi VMS:n, maanpäällisen AIS:n ja satelliittivälitteisen AIS:n kautta, sekä Copernicuksen merivalvontapalvelun kautta toimitettavia LRIT- ja VDS-raportteja ja satelliittikuvia.

   Sovellukseen sisältyy laaja valikoima toimintoja ja vertailudatakonaisuuksia, ja se soveltuu tiettyihin kalastuksenvalvontatehtäviin. Näihin tehtäviin kuuluvat esimerkiksi kalastustoiminnan seuranta EU:n ja alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vesillä sekä luotettavan tietolähteen tarjoaminen alusten (ei pelkästään kalastusalusten) aikaisemmista liikkeistä maailmanlaajuisesti LIS-saalistodistusten todentamista varten (LIS-asetus ([13])).

   Lisäksi merirajoja ja kalastusalueita sekä ennen kaikkea kalastusalusten kalastustoiminnan erityispiirteitä koskevien tietojen – kuten FAO:n alustyyppien, pyydystyyppien, yhteisön alusrekisterin ulkoisten merkintöjen ja kalastuslupia koskevien tietojen – yhdistäminen mahdollistaa kehittyneet suodatus- ja hakutoiminnot. Toimintoihin sisältyvät muun muassa seuraavat:

   — Älykäs haku ja tarkennettu haku:

     Alusten älykäs haku reaaliajassa erilaisten tunnisteiden avulla. Laajemman joukon attribuutteja (pyydystyyppi, Kansainvälisen Atlantin tonnikalojen suojelukomission tunniste) käsittävä tarkennettu haku, joka mahdollistaa pääsyn historiallisiin sijaintitietoihin.

   — Yhden ja useamman aluksen seuranta:

     Seurantaa voidaan tehdä reaaliaikaisesti ja/tai historiallisesti yhden tai useamman aluksen osalta.

     Suuren taajuuden sijaintitiedot ja kyky yhdistää sijaintitietoja eri lähteistä mahdollistavat toiminnan kattavan seurannan (esim. jälleenlaivaus- ja kalastustoimet, vesialueille pääsyn seuranta).

   — Automaattinen toiminnan seuranta:

     Automaattisen toiminnan seurannan tuottamat varoitukset perustuvat erityisiin algoritmeihin, jotka määritellään operatiivisten tarpeiden mukaan. Automaattinen toiminnan seuranta on erityisen hyödyllistä kalastuskieltoalueille tulevien alusten (reaaliaikainen kalastuskielto) tai tietynlaisen toiminnan (jälleenlaivauksen) havaitsemiseksi.

   — Vienti ohjelmasta ja lataaminen ohjelmaan:

     Hakujen, kuten seurantatietojen, alusten hakujen ja automaattisen toiminnan seurannan varoitusten, tulokset voidaan viedä ohjelmasta eri muodoissa. Alusten sijaintia ja alueita koskevia tiedostoja voidaan tuoda ohjelmaan ja yhdistää tiedot olemassa oleviin aluksiin.

b) EMSA: SEG on useimmille käyttäjäyhteisöille tärkein alusta SafeSeaNet-järjestelmän ja yhdennettyjen meripalvelujen, myös automaattisen toiminnan seurannan, visualisoimiseksi. Yhdennettyihin meripalveluihin on pääsy SEG:n verkkopohjaisen graafisen käyttöliittymän kautta, joka on saatavilla pöytätietokoneilla, kannettavilla tietokoneilla ja mobiililaitteilla (IMS-sovelluksen kautta). Näitä palveluja on saatavilla myös järjestelmien välisissä rajapinnoissa, joiden avulla käyttäjät voivat tarkastella integroituja tietoja omissa järjestelmissään ja vastaanottaa varoituksia tietyistä ennalta määritetyistä valvontatapauksista.

([13]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008, annettu 29 päivänä syyskuuta 2008, laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä (LIS-asetus), asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1).

— SEG-alusta:

SEG yhdentää ja yhdistää monia erityyppisiä tietoja, myös loppukäyttäjän toimittamia tietoja, mahdollisimman kattavan ja ajantasaisen meritilannekuvan muodostamiseksi Se tarjoaa erityisesti käyttäjän tarpeisiin räätälöidyn palvelun, ja tietoja voidaan jakaa helposti ja valikoivasti ainutlaatuisten valmiuksien perusteella.

— Datan lähteet:

Dataa saadaan seuraavista lähteistä: alusten seurantajärjestelmät (maanpäällinen AIS, LRIT ja VMS); satelliittivälitteisen AIS:n maailmanlaajuinen tietovirta; maanhavainnointisatelliittikuvat ja niihin liittyvät tuotteet; tehostettu etsintä- ja pelastustoiminto (E-SARSURPIC); alusta ja matkaa koskevat lisätiedot (vaaralliset aineet, satama, jätteet, turvallisuus ja vaaratilanteet); merikartat ja meteorologiset ja oseanografiset tiedot. Lisätietoja on 4.1, 4.2 ja 4.3 kohdassa.

— Eri toimintoja palveleva data:

Yhdennettyjä meripalveluja tarjotaan kaikille merenkulkuviranomaisille, ja niillä vastataan monia eri toimintoja hoitavien käyttäjien tarpeisiin. Käyttäjät voivat jakaa asiaankuuluvia ja toimintokohtaisia tietoja muiden kansallisten, alueellisten ja kansainvälisten viranomaisten kanssa merellä tehtäviä operaatioita varten.

— Käyttäjiltä saadut tiedot:

Käyttäjät voivat myös toimittaa omia tietojaan, jotka voidaan korreloida muiden tietojen kanssa, minkä jälkeen ne lähetetään takaisin käyttäjille sekä niille, joiden kanssa käyttäjät päättävät jakaa ne.

— Laajuus ja maantieteellinen kattavuus

Yksityiskohtaisuudeltaan eri tasoisia tietoja voidaan jakaa eri maantieteellisellä laajuudella (kansallisella, alueellisella ja kansainvälisellä tasolla). Käyttäjät voivat valita, haluavatko he yleiskatsauksen vai täsmällisempiä tietoja heidän kannaltaan kiinnostavimmilta aloilta. He voivat myös hakea tiettyä aikaa menneisyydessä, jopa 36 kuukauden takaa.

— Käyttöoikeuksien hallinta:

Datan ja tietojen omistajat määrittävät jakoperiaatteet, jotka noudattavat käyttöoikeuksien hallinnoinnin monimutkaisia puitteita.

— Automaattinen toiminnan seuranta:

Algoritmeihin perustuva automaattisen toiminnan seurannan järjestelmä analysoi alusten sijaintitietoja aluksen epätavallisen ja poikkeavan toiminnan havaitsemiseksi. Käyttäjiä varoitetaan automaattisesti ja reaaliaikaisesti, kun havaitaan tiettyjä toimintamalleja.

Maanhavainnointiin perustuvien tuotteiden hallinnan tärkein alusta on maanhavainnoinnin tietokeskus. RPAS-järjestelmien operatiivisten tietojen pääasiallinen alusta on RPAS-datakeskus.

c) Frontex:

— Eurosur:

Eurooppalaisesta raja- ja merivartiostosta annetun asetuksen (EU) 2019/1896 mukaan Euroopan rajavalvontajärjestelmä (Eurosur) muodostaa puitteet tietojenvaihdolle ja yhteistyölle Euroopan raja- ja merivartiostojen välillä näiden suorittaessa rajaturvallisuuteen liittyviä tehtäviä. Se koostuu useista osista, joihin kuuluu muun muassa erilaisia Eurosurin fuusiopalveluja (EFS), joilla edistetään Euroopan tilannekuvan muodostamista ja autetaan jäsenvaltioita määrittelemään kansalliset tilannekuvansa. Ne perustuvat valvontavälineiden yhteiseen soveltamiseen ja virastojen keskinäiseen yhteistyöhön EU:n tasolla, mukaan lukien Copernicus-ohjelman turvallisuuspalvelujen tarjoaminen (Copernicuksen rajavalvontapalvelu).

EFS kerää dataa eri tietolähteistä ja alustoilta sekä kokoaa ja sulauttaa ne räätälöityihin tietopalveluihin, jotka liittyvät Euroopan yhdennettyyn rajaturvallisuuteen. Nämä palvelut toimitetaan sitten viranomaisille ja muille yhteistyökumppaneille EU:n jäsenvaltioissa ja Schengenin säännöstöön osallistuvissa maissa.

— JORA:

Yhteisoperaatioiden raportointisovellus on osa Eurosuria, ja sitä käytetään datavirtojen hallinnointiin sekä arkaluonteisten ja muiden kuin arkaluonteisten turvallisuusluokittelemattomien tietojen vaihtamiseen Frontexin ja sen sisäisten ja ulkoisten sidosryhmien välillä.

Frontex otti käyttöön JORAn verkkopohjaisena ratkaisuna operatiiviseen tietojenvaihtoon tammikuussa 2011, ja siitä lähtien sitä on kehitetty jatkuvasti ja vuosien mittaan on vähitellen lisätty uusia toimintoja. Nyt se on huippuunsa kehitetty ratkaisu tietojen vaihtamiseen, mukaan lukien operatiiviset tilastot ja henkilötiedot, ja se tarjoaa erilaisia Eurosurin fuusiopalveluja järjestelmän käyttäjille. JORAn kautta on kerätty yli puoli miljoonaa raporttia, mikä edistää merkittävästi Euroopan tilannekuvan muodostamista.

5. VALMIUKSIEN KEHITTÄMINEN JA KOULUTUSLUETTELO

5.1 Valmiuksien kehittäminen ja koulutus

Yhteiset, standardoidut ja vertailukelpoiset valmiuksien kehittämis- ja koulutusohjelmat ovat ratkaisevan tärkeitä rannikkovartiostojen tehokkaan ja tuloksellisen yhteistyön kannalta. Komission meri- ja kalastusasioiden pääosasto rahoitti vuosina 2015–2019 rannikkovartiokouluverkoston ([14]) (European Coast Guard Functions Academies Network – ECGFA Net) hanketta alan koulutukseen liittyvien haasteiden ratkaisemiseksi.

Hankkeen päätavoitteena oli tehostaa koulutusyhteistyötä rannikkovartiostotoimintojen alalla, helpottaa yhteentoimivuutta ja yhteistyötä näitä toimintoja hoitavien eri elinten välillä sekä lisätä toiminnan johdonmukaisuutta ja tehokkuutta. Hanke käsitti vaihto-ohjelman (mukaan lukien virkailijoiden vaihto-ohjelma työpaikoilla ja koulutusohjelma muille viranomaisille) sekä alakohtaisen tutkintojen viitekehyksen ja asiaa koskevan portaalin kehittämisen.

Alakohtaisen tutkintojen viitekehyksen tarkoituksena on tarjota rannikkovartiostoille keinot tutkintojen vertaamiseksi. Se on vapaaehtoinen kehys, jossa kuvaillaan, mitä eri pätevyyksien haltijoiden odotetaan tietävän, ymmärtävän ja kykenevän tekemään tietyillä tasoilla suorittaakseen rannikkovartiostotoimintoihin liittyviä tehtäviä ([15]). Alakohtainen tutkintojen viitekehys voisi näin ollen toimia perustana kehitettäessä rannikkovartiostojen koulutus- ja valmiuksien kehittämisohjelmia rannikkovartiostojen yhteistyötä ja yhteisiä operaatioita varten. Alakohtainen tutkintojen viitekehys on saatavilla Euroopan rannikkovartiostotoimintojen koulutusportaalissa ([16]).

Koska valmiuksien kehittäminen ja koulutus muodostavat yhden viidestä rannikkovartiostojen yhteistyön alasta, kolme asianomaista virastoa sisällyttävät hankkeen tulokset nykyisiin yhteistyöpuitteisiinsa.

5.2 Koulutusluettelo

Koulutusluettelon päätarkoituksena on tarjota luettelo kaikista koulutuskursseista, joita kyseiset kolme virastoa parhaillaan järjestävät. Kuten jäsenvaltiot ovat pyytäneet, luettelossa luetellaan kaikki saatavilla olevat kurssit eikä ainoastaan sellaisia kursseja, joihin osallistuu kaksi tai useampia virastoja. Tarvittaessa luetteloissa ilmoitetaan myös kyseisen koulutuksen kannalta merkityksellinen yhteistyöalue.

Lyhyt yleiskuvaus auttaa käyttäjiä selvittämään, soveltuuko kurssi heidän tarpeisiinsa. Tällainen yleiskuvaus voi sisältää yhden tai useamman seuraavista:

— kurssin tarkoitus;

— kurssin tavoitteet ja

— kurssin kohderyhmä.

Luettelo (joka on saatavilla asiaa koskevalla verkkoalustalla) on jaettu lähiopetuksena pidettäviin kursseihin ja virastojen verkko-opiskelualustojen kautta järjestettäviin kursseihin ([17]). Luettelon kunkin osion alussa on linkkejä yksityiskohtaisempiin tietoihin kustakin luettelossa mainitusta kurssista, mukaan lukien yksityiskohtaiset tiedot siitä, miten näille kursseille pääsee tai miten niihin haetaan ([18]). Lisätietoja varten annetaan myös asiaankuuluvan viraston sähköpostiosoite.

([14]) Hanke rahoitettiin kolmessa vaiheessa: EASME/EMFF/2014/1.2.1.1; EASME/EMFF/2016/1.2.1.11; ja EASME/EMFF/2018/1.2.1.3.
([15]) https://ecgff-trainingportal.efca.europa.eu/pages/100-what-is-sqfcgf-and-its-purpose
([16]) https://ecgff-trainingportal.efca.europa.eu/pages/99-visual-tool-of-the-sqfcgf
([17]) Vuoden 2020 pandemiatilanteen vuoksi eräät kurssit muutettiin verkkoseminaareiksi.
([18]) Frontexin koulutuskurssien sisältö koskee pääasiassa valmistelua osallistujien lähettämiseksi Euroopan raja- ja merivartioryhmään. Sen vuoksi jäsenvaltioiden odotetaan reagoivan osallistujien nimeämistä koskevaan pyyntöön ja vastaanotettuihin kutsuihin eikä ilmoittavan etukäteen toiveitaan eri kursseille osallistumisesta.

Jotkin kurssit ovat kahden tai jopa kaikkien kolmen viraston yhdessä kehittämiä, ja niihin voi liittyä kouluttajien ja/tai tilojen tai välineiden käyttöön antamista kustakin kurssin toteutukseen osallistuvasta virastosta. Tarkoituksena on myös kehittää ajan mittaan yhteisiä lisäkursseja täydentämään jo järjestettyä koulutusta.

Kuten edellä on todettu, kaikista näistä kursseista annetaan lisätietoja koulutusluettelossa, ja niiden tiedot ovat saatavilla verkkoalustalla.

6. PARHAIDEN KÄYTÄNTÖJEN OHJEIDEN JA OHJEKIRJOJEN LUETTELO

Parhaiden käytäntöjen ohjeiden ja ohjekirjojen luettelolla pyritään tarjoamaan kattava luettelo kaikista asianomaisissa kolmessa virastossa saatavilla olevista asiakirjoista – ei ainoastaan niistä, jotka liittyvät vähintään kahteen virastoon – sekä rannikkovartiostojen yhteistyöfoorumeilta saatavilla olevista ohjeista. Käsikirjan käyttäjät saavat lyhyen yleiskuvauksen kustakin asiakirjasta.

Tältä osin ECGFF:n kehittämä MMO-käsitemalli (Multifunction Maritime Operations) voisi olla käyttökelpoinen kapasiteetin jakamisen, monitoimisten operaatioiden suunnittelun ja toteuttamisen sekä voimavarojen ja muiden valmiuksien jakamisen kannalta siltä osin kuin asianomaiset virastot koordinoivat näitä toimia ja asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset ovat ne hyväksyneet.

Luettelo, jota EFCA hallinnoi tiiviissä yhteistyössä kahden muun viraston ja komission kanssa, on saatavilla verkkoalustalla, ja siihen sisältyy linkki, josta saa lisätietoja.

7. ALUEELLINEN, KANSAINVÄLINEN, KAHDENVÄLINEN JA MONENVÄLINEN YHTEISTYÖ

Euroopassa on useita pitkäaikaisia alueellisia, kansainvälisiä, kahdenvälisiä tai monenvälisiä yhteistyösopimuksia ja/tai mekanismeja, jotka kattavat laajasti mereen liittyviä kysymyksiä. Useimpiin näistä sopimuksista sisältyy joitakin rannikkovartiostotoimintojen näkökohtia, ja monet niistä ulottuvat Euroopan rajojen ulkopuolelle, ja niissä voi olla mukana kolmansia maita. Lisäksi on runsaasti paikallisempia sopimuksia ja mekanismeja naapurimaiden välillä kahden- tai monenvälisesti.

Kaikkien näiden mekanismien oikeusperustat, soveltamisala, monimutkaisuuden taso ja niihin liittyvät velvoitteet, seuraamukset jne. vaihtelevat huomattavasti. Joillakin niistä saattaa olla vahva oikeusperusta sekä selkeästi määritellyt tavoitteet ja vain rajallinen määrä osapuolia. Toiset mekanismit voivat olla osallistumisen suhteen vapaaehtoisia, velvoitteiden osalta ei-sitovia, ja ne voivat olla avoimia suurelle joukolle sidosryhmiä. Käsikirjassa ei pyritä luokittelemaan mekanismeja tai määrittämään osallistujien mahdollisia velvoitteita, vaan esittämään yleiskatsaus mekanismeista, niiden yleisestä toiminta-alasta ja sidosryhmistä.

Jotta voidaan arvioida tällaisten mekanismien laajaa kirjoa, käsikirjassa ja siihen liittyvissä luetteloissa ja tietosivuilla kartoitetaan ja luetellaan pääasiallisia sopimuksia sekä muita kahden- ja monenvälisiä järjestelyjä. Tämä luettelo, joka on saatavilla asiaa koskevalla verkkoalustalla, sisältää lyhyen yleistason kuvauksen kustakin mekanismista ja tarvittaessa hyperlinkin asiaankuuluvalle verkkosivustolle. Lisäksi luetellaan kuhunkin sopimukseen osallistuvat tai siihen assosioituneet maat.

Vaikka luettelon tarkoituksena ei ole antaa täydellistä kuvaa kustakin voimassa olevasta sopimuksesta, se tarjoaa laajan edustavan otoksen siitä, mitä on jo toteutettu ja pantu täytäntöön. Tämä auttaa käsikirjan käyttäjiä saamaan käsityksen osatekijöistä, joiden pohjalta voi kehittää omia mekanismeja, ja se onkin käsikirjan pääperiaate ja yksi sen tavoitteista.

Huomionarvoista on myös Euroopan unionin merellinen turvallisuusstrategia, joka on yksi EU:n kattavista merialan monenvälisyyden välineistä. Se edistää kattavaa, monialaista ja rajat ylittävää, johdonmukaista ja kustannustehokasta lähestymistapaa Euroopan tasolla sekä alueellisella ja kansallisella tasolla.

Kolme virastoa ovat perustamisasetustensa muuttamisen jälkeen tukeneet alueellisen tason rannikkovartiostoyhteistyötä koskevia aloitteita, kuten Euroopan rannikkovartiostofoorumia (ECGFF) ja Välimeren rannikkovartiostofoorumia (MCGFF).

Euroopan rannikkovartiostofoorumi

Euroopan rannikkovartiostofoorumi ([19]) on rajavalvonnan kokemusta edustava itsehallinnollinen, ei-sitova, vapaaehtoinen, riippumaton ja ei-poliittinen foorumi. Se kokoaa yhteen rannikkovartiostoviranomaisia 22:sta EU:n jäsenvaltiosta ja kahdesta Schengenin säännöstöön osallistuvasta maasta sekä edustajia EU:n toimielimistä ja elimistä, joilla on EU:n rannikkovartiostotoimintoihin liittyvää toimivaltaa.

Komissio ja virastot ovat tukeneet Euroopan rannikkovartiostofoorumia siitä asti, kun se vuonna 2009 perustettiin. Foorumilla on kiertävä puheenjohtajuus, ja puheenjohtaja vastaa puheenjohtajakauden alussa määritellyn vuosiohjelman toteuttamisesta. Virastot tukevat tämän työohjelman täytäntöönpanoa johtamalla yhdessä aihekohtaisia seminaareja.

Virastot osallistuvat myös useisiin Euroopan rannikkovartiostofoorumin toteuttamiin erityishankkeisiin varmistaakseen jatkuvuuden ja yhteensopivuuden virastojen työn kanssa.

8. MAAKOHTAISET TIETOSIVUT

8.1 Tarkoitus

Maakohtaisten tietosivujen päätarkoitus on tarjota helppo viiteasiakirja, jossa annetaan seuraavat tiedot:

a) ministeriöiden ja strategisen tason kansalliset yhteyspisteet ja niiden yhteystiedot eli sähköpostiosoite ja puhelinnumero;

b) rannikkovartiostotoimintoihin liittyvät ministeriöt/keskusvirastot/virastot/organisaatiot, niiden osoitteet, ympärivuorokautiset yhteystiedot (puhelin ja sähköpostiosoite) ja tarvittaessa verkkosivustojen osoitteet;

c) tietosivulla yksilöidään myös kustakin rannikkovartiostotoiminnosta vastaava johtava organisaatio sekä kaikki muut organisaatiot, joilla on näihin tehtäviin liittyvä tehtävä tai vastuu. Lisäksi määritetään, muuttuuko tämä johtava asema merialueesta/lainkäyttövallasta riippuen (aluemeret, lisävyöhyke, talousvyöhyke ja aava meri) ja jos niin milloin se muuttuu;

d) luettelo alueellisista tai kansainvälisistä organisaatioista, joissa maa on osallisena tai mukana.

Maakohtaiset tietosivut ovat saatavilla asiaa koskevalla verkkoalustalla.

8.2 Ajantasainen sisältö

Maakohtaiset tietosivut on päivitettävä säännöllisesti erityisesti silloin, kun jäsenvaltiot toimittavat uusia tai muutettuja yhteystietoja. Tällaiset muutokset esitetään verkkoalustalla, jota EFCA pitää yllä tiiviissä yhteistyössä kahden muun viraston ja komission kanssa.

([19]) https://ecgff.emsa.europa.eu/